

**LIETUVOS BANKO
FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS TARNYBOS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

2021 m. vasario 10 d. Nr. V 2021/(21.27.E-2101)-429-50
Vilnius

Lietuvos bankas gavo pareiškėjo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas ir UAB „Garantijų centras“ (toliau – draudėja) sudarė Pirkinių draudimo sutartį (toliau – Draudimo sutartis), kurią patvirtina draudimo sertifikatas Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo liudijimas) ir kuria Pirkinio draudimo taisyklių (patvirtintos 2017 m. gegužės 23 d., galioja nuo 2017 m. birželio 1 d.) (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2020 m. gegužės 15 d. iki 2022 m. gegužės 14 d. draudimo variantu „Gintarinis premium“ buvo apdraustas mobilusis telefonas (*duomenys neskelbtini*) (toliau – mobilusis telefonas).

2020 m. spalio 22 d. pareiškėjas draudėjai pranešė apie įvykį: mobilusis telefonas iškrito iš kišenės į balą ir dėl į vidų patekusios drėgmės sugedo.

2020 m. spalio 26 d. draudėja pareiškėją informavo, kad, atlikus mobiliojo telefono diagnostiką, nustatyta, kad telefono taisymo kaina yra 251,19 Eur, o pareiškėjo mokėtina suma yra 50,24 Eur. 2020 m. spalio 27 d. draudėja pareiškėją informavo, kad buvo priimtas sprendimas mobilųjį telefoną pakeisti nauju, taikant 20 proc. mobiliojo telefono vertės besąlyginę išskaitą.

2020 m. spalio 28 d. pareiškėjas draudiką informavo, kad draudimo liudijime nurodytas žalos kompensavimo būdas – remontas, todėl su sprendimu mobilųjį telefoną keisti nauju pareiškėjas sutiktų tik tuo atveju, jei suma, sumokėta už antrus įrenginio draudimo metus, jam bus gražinta arba įskaityta į besąlyginę išskaitą.

2020 m. spalio 28 d. draudėja pareiškėjui nurodė, kad jam per klaidą buvo išsiųstas pranešimas sumokėti besąlyginę išskaitą už remontą, tačiau šis faktas nekeičia draudimo Taisyklių. Draudėja nurodė, kad Draudimo sutartyje numatytas pirkinio remontas, jei remontas yra ekonomiškai tikslingas, šiuo atveju remonto suma – 251,19 Eur, viršija draudimo sumą, kuri yra 199 Eur, todėl remontas nebus atliekamas, o mobilusis telefonas bus pakeistas nauju vadovaujantis Taisyklių 5.6 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad „kai yra atlyginamos Pirkinio remonto išlaidos, Apdraustasis dėl remonto kreipiasi į Draudiko nurodytą Remonto partnerį, kuris atlieka sugadinto turto patikrą ir įvertina, ar apdraustą turtą yra ekonomiškai tikslinga remontuoti“, Taisyklių 8.2 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad „jeigu pagal nuostolio atlyginimo būdą yra numatytas Pirkinio remontas ar to pageidauja Draudėjas, bei Pirkinį remontuoti yra ekonomiškai tikslinga, Remonto partneris atlieka Pirkinio remontą ir Draudimo išmoką Draudikas sumoka Remonto partneriui iš remonto išlaidų sumos išskaičiuodamas besąlyginę išskaitą. Besąlyginę išskaitą, jei ji yra paskaičiuota, Apdraustasis sumoka Remonto partneriui prieš atsiimdamas suremontuotą prekę“, bei 8.3 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad „draudžiamojo įvykio atveju pripažinus tikslingumą Pirkinį keisti nauju, draudimo išmoka yra lygi naujos tokios pačios arba Analogiškos prekės įsigijimo vertei, išskaičiuavus iš jos Draudimo liudijime ir (ar) Sertifikate numatytą besąlyginę išskaitą bei mokėtinas draudimo įmokas“. Taip pat draudėja nurodė, kad Taisyklių 5.5 papunktyje yra nustatyta, kad, pirkinį pakeitus analogiška preke, laikytina, kad nebeliko draudimo sutartimi apdrausto turto ir draudimo sutartis pasibaigia.

Pareiškėjas nesutiko su priimtu sprendimu, todėl kreipėsi į draudėją su pretenzija, o vėliau ir į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo, nurodydamas, kad Draudimo sutartį sudarė tik todėl, kad draudikas įsipareigojo atsitikus draudžiamajam įvykiui remontuoti pirkinį dvejus metus be jokių papildomų sąlygų, nes Draudimo liudijime nurodyta, kad mobiliojo telefono keitimas galimas tik telefono vagystės atveju. Pareiškėjas pažymėjo, kad, sudarant Draudimo sutartį, draudėja jo neinformavo apie tai, kad, atsitikus draudžiamajam įvykiui ir nusprendus keisti mobilųjį telefoną nauju, Draudimo sutartis automatiškai pasibaigs ir jam nebus gražintos draudimo įmokos už likusį laikotarpį, taip pat nurodė, kad, jeigu būtų žinojęs tokią informaciją, nebūtų sudaręs Draudimo sutarties dvejų metų laikotarpiui.

Pareiškėjas pažymėjo, kad draudikas nurodė, jog draudimo sutartis yra ne nutraukiama, o laikoma pasibaigusia, nes, pakeitus apdraustą pirkinį į analogišką, nebelieka apdrausto turto, tačiau atkreipė dėmesį, kad nei Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), nei Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme (toliau – Draudimo įstatymas) nėra nustatyto tokio draudimo sutarties pasibaigimo pagrindo. Kadangi Draudimo sutartis yra nutraukiama tik dėl to, kad draudikui pasirodė netikslinga remontuoti pareiškėjo mobilųjį telefoną, pareiškėjo teigimu, turėtų būti laikoma, kad Draudimo sutartis yra nutraukiama draudiko iniciatyva ir dėl draudiko kaltės, todėl šiuo atveju negali būti taikomos Civilinio kodekso 6.1009 straipsnio 4 dalies, kurioje nustatyta, kad jeigu draudėjas nutraukia draudimo sutartį prieš terminą, sumokėta draudikui draudimo įmoka negražinama, nuostatos.

Remdamasis tuo bei vadovaudamasis Taisyklių 9.11 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad nepanaudotos draudimo įmokos dydis nustatomas proporcingai nepanaudoto draudimo apsaugos laikotarpio trukmei, pareiškėjas prašo Lietuvos banko rekomenduoti draudikui suremontuoti mobilųjį telefoną ir toliau vykdyti Draudimo sutartį arba gražinti pareiškėjo sumokėtas sumas: 159,20 Eur už mobilųjį telefoną (199 Eur – 39,80 Eur besąlyginė išskaita) ir 48,12 Eur (70 Eur / 24 mėn. x 16,5 mėn.) draudimo įmokos dalį, sumokėtą už laikotarpį, už kurį draudimo apsauga nebuvo suteikta (nuo 2020 m. lapkričio 1 d. iki 2022 m. gegužės 14 d.).

Draudikas atsiliepė pareiškėjo kreipimasi nurodė, kad pareiškėjo mobilųjį telefoną buvo apdraudęs pirkinio Draudimo sutartimi. Įvykus draudžiamajam įvykiui draudikas priėmė sprendimą atlyginti pareiškėjui nuostolius pakeičiant sugadintą prekę nauja preke. Draudikas nurodė, kad, sudarant Draudimo sutartį, pareiškėjas buvo supažindintas su Taisyklėmis, kurių 5.4 papunktyje nustatyta, kad „pasirinkus bet kurį išlaidų kompensavimo būdą, kai bendra remontų draudimo išmokų suma gali viršyti ar viršija Pirkinio draudimo sumą <...> Draudikas atlygina nuostolius patirtus įsigyjant tokį patį arba analogišką Pirkinį.“

Draudikas paaiškino, kad draudimo suma yra mobiliojo telefono įsigijimo suma (Taisyklių 6.1 papunktis) – 199 Eur, o nustatyta nuostolių suma – 251,19 Eur. Taigi naujo mobiliojo telefono kaina yra 199 Eur, o jo remontas kainuotų 251,19 Eur, todėl draudikas pripažino, kad jį remontuoti yra neekonomiška, ir nusprendė pakeisti pirkinį nauju analogišku (Taisyklių 8.2 papunktis: „Jeigu pagal nuostolio atlyginimo būdą yra numatytas Pirkinio remontas ar to pageidauja Draudėjas, bei Pirkinį remontuoti yra ekonomiškai tikslinga, Remonto partneris atlieka Pirkinio remontą <...>“).

Draudiko teigimu, pareiškėjas iš esmės neprieštarauja, kad nuostolių atlyginimo būdas – pirkinį pakeisti nauju, atitinka jo turtinį interesą, tačiau nesutinka, kad dėl to turėtų pasibaigti Draudimo sutartis, todėl prašo atlikti pirkinio remontą arba gražinti už pirkinį sumokėtą įsigijimo sumą ir nepanaudotą draudimo įmoką už likusį draudimo laikotarpį. Vis dėlto, draudiko teigimu, pagal tarp šalių sutartas draudimo apsaugos sąlygas, draudikas pagrįstai nusprendė pirkinį pakeisti nauju, o Draudimo sutartį laikyti pasibaigusia (Taisyklių 9.9.4 ir, 5.5 papunkčiai), taigi nėra prielaidų sutarčiai toliau galioti, draudiko prievolei apskaičiuoti nepanaudotą įmokos dalį ar atlyginti telefono įsigijimo išlaidas, nes pareiškėjas, sudarant sutartį, buvo suklaidintas.

Ginčo nagrinėjimo Lietuvos banke metu draudikas pateikė pasiūlymą pareiškėjui ginčą užbaigti taikiai, t. y. pasiūlė pareiškėjui gražinti draudimo įmoką už antrus metus – 35 Eur, tačiau pareiškėjas su pasiūlymu nesutiko.

Atsižvelgdamas į tai, kad negali būti įpareigotas suremontuoti mobilųjį telefoną, gražinti jam įsigyti išleistą sumą ir draudimo įmokas, ir į tai, kad gera valia sutiko gražinti pareiškėjui pusę draudimo įmokos, draudikas prašo Lietuvos banko atmesti pareiškėjo reikalavimus kaip nepagrįstus.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo

procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl žalos atlyginimo būdo, kai nustatęs, kad mobilųjį telefoną remontuoti nėra ekonomiškai tikslinga, draudikas priėmė sprendimą mobilųjį telefoną pakeisti kitu, ir dėl draudimo įmokų grąžinimo Draudimo sutarčiai pasibaigus anksčiau Draudimo liudijime nustatyto termino.

Vertinant pareiškėjo reikalavimą suremontuoti mobilųjį telefoną arba išmokėti 159,20 Eur (199 Eur – 39,80 Eur besąlyginė išskaita) draudimo išmoką už sugadintą mobilųjį telefoną, atkreiptinas dėmesys į Civilinio kodekso nuostatas. Pagal Civilinio kodekso 6.987 straipsnį, draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012).

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas, sudarydamas Draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjui atlyginti žalą įvykus draudžiamajam įvykiui. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama ir kaip apskaičiuojama draudimo išmoka. Sudarydamas Draudimo sutartį draudikas pasiūlo sąlygas, apibrėžiančias jo prisiimamą riziką, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama Draudimo sutarties dalis.

Kaip matyti iš pareiškėjo kreipimesi išdėstytų aplinkybių, pareiškėjas neginčija kad jam buvo įteiktos Taisyklės, iš pateikto kreipimosi į Lietuvos banką matyti, kad formuluodamas reikalavimą draudikui pareiškėjas remiasi Taisyklių nuostatomis ir kad žino apie nustatytas draudimo apsaugos ribas, be to, pareiškėjas Draudimo liudijimą kartu su Taisyklėmis pateikė Lietuvos bankui, todėl nėra pagrindo teigti, kad minėtos Taisyklių nuostatos pareiškėjui neturėtų būti taikomos. Atsižvelgiant į tai ir siekiant nustatyti draudimo apsaugos galiojimo ribas, būtina įvertinti atitinkamas Taisyklių nuostatas.

Taisyklių 5.1 papunktyje nurodyta, kad draudikas išmoka draudimo išmoką tik išlaidų kompensavimo principu ir draudimo liudijime ir (ar) sertifikate nurodytu šių išlaidų kompensavimo būdu, t. y. „Pirkinio keitimas nauju“ arba „Pirkinio remontas“. Šiame kontekste pažymėtina, kad pareiškėjas sudarydamas Draudimo sutartį pasirinko nuostolių kompensavimo būdą „Pirkinio remontas“.

Taisyklių 5.3 papunktyje nustatyta, kad, pasirinkus „Pirkinio remontas“ būdą, draudikas kompensuoja pirkinio remonto išlaidas, būtinas grąžinti jį į būseną, kokios jis buvo prieš pat draudžiamąjį įvykį, tačiau 5.4 papunktyje nustatyta, kad, pasirinkus bet kurį būdą, kai bendra remontų draudimo išmokų suma gali viršyti ar viršija pirkinio draudimo sumą arba nesant galimybės atlikti pirkinio remontą, draudikas atlygina nuostolius, patirtus įsigyjant tokį patį arba analogišką pirkinį. Taisyklių 5.5 papunktyje nustatyta, kad, pirkinį pakeitus analogiška preke (pirkiniu), laikytina, kad nebeliko Draudimo sutartimi apdrausto turto ir draudimo sutartis pasibaigia. Tai reiškia, kad nors pareiškėjo Draudimo liudijime ir nurodyta, kad nuostolių kompensavimo būdas yra „Pirkinio remontas“, tačiau Taisyklėse įtvirtintos nuostatos nustato, kad, net ir pasirinkus minėtą nuostolių atlyginimo būdą, jei remonto suma viršija pirkinio draudimo sumą, draudikas atlygina nuostolius, patirtus įsigyjant tokį patį arba analogišką pirkinį.

Taip pat pažymėtina, kad Taisyklių 8.2 papunktyje nustatyta, kad jeigu pagal nuostolio

atlyginimo būdą yra numatytas pirkinio remontas ar to pageidauja draudėjas, bei pirkinį remontuoti yra ekonomiškai tikslinga, remonto partneris atlieka pirkinio remontą ir draudimo išmoką draudikas sumoka remonto partneriui iš remonto išlaidų sumos išskaičiuodamas besąlyginę išskaitą. Taisyklių 8.3 papunktyje nurodyta, kad, draudžiamąjį įvykių atveju pripažinus tikslingumą pirkinį keisti nauju, draudimo išmoka yra lygi naujos tokios pačios arba analogiškos prekės įsigijimo vertei, išskaičiuojant iš jos draudimo liudijime ir (ar) sertifikate numatytą besąlyginę išskaitą bei mokėtinas draudimo įmokas. Minėtos Taisyklių nuostatos taip pat reiškia, kad sprendžiant, ar nuostoliai bus atlyginami pirkinio remonto būdu, yra atsižvelgiama į tai, ar pirkinį remontuoti yra ekonomiškai tikslinga.

Šiame kontekste pažymėtina, kad iš Draudimo liudijimo matyti, kad draudimo suma yra mobiliojo telefono įsigijimo suma – 199 Eur, o autorizuoto, gamintojo „Samsung“ įgalioto serviso MTTC nustatyta mobiliojo telefono remonto suma yra 251,19 Eur. Atsižvelgiant į tai, kad naujo mobiliojo telefono kaina yra 199 Eur, o apdrausto mobiliojo telefono remonto suma viršytų minėtą sumą, laikytina, kad draudikas pagrįstai teigia, jog pirkinio remontuoti nėra ekonomiškai tikslinga, ir nusprendė žalą atlyginti pareiškėjo mobilųjį telefoną pakeičiant nauju analogišku.

Vertinant pareiškėjo reikalavimą gražinti draudimo įmokos dalį, proporcingą nepanaudoto draudimo apsaugos laikotarpio trukmei, pažymėtina, kad Draudimo įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad draudimo apsauga – tai draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui (Draudimo įstatymo 2 straipsnio 19 dalis). Draudimo laikotarpis – laiko tarpas nuo draudimo apsaugos pradžios ir pabaigos, kuris nebūtinai sutampa su draudimo sutarties terminu (Draudimo įstatymo 2 straipsnio 21 dalis). Draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką (Draudimo įstatymo 2 straipsnio 33 dalis).

Civilinio kodekso 6.996 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudimas taikomas visiems draudžiamiesiems įvykiams, įvykusiems po draudimo įsigaliojimo, jeigu draudimo sutartyje nenustatyta ko kita.

Draudimo sutarties esmė yra ta, jog draudėjas perleidžia draudikui už atlygį – draudimo įmoką – įvykių, kuriam šalys suteikia draudžiamąjį įvykių statusą, atsiradimo (draudimo) riziką (Civilinio kodekso 6.987 straipsnis). Draudimo įstatymo 2 straipsnio 26 dalyje nurodyta, kad draudimo rizika – tikėtinas pavojus, gresiantis draudimo objektui. Taigi, jeigu įvykis, kurį šalys susitarė laikyti draudžiamuoju, draudimo apsaugos galiojimo metu jau įvyko ir draudimo objekto nebėra, tokia rizika nebeegzistuoja.

Šiame kontekste pažymėtina, kad Draudimo liudijime nurodyta, kad draudimo objektas yra pirkinys – pareiškėjo mobilusis telefonas (*duomenys neskelbtini*). Taisyklių 9.9.4 papunktyje nustatyta, kad „Draudimo sutartis pasibaigia žuvus draudimo objektui (įskaitant apdrausto draudimo objekto sunaikinimą, vagystę, praradimą, apdrausto asmens žūtį) tiek dėl draudžiamąjį įvykių, tiek dėl įvykių, kurie nėra laikomas draudžiamuoju. Jei viena Draudimo sutartimi yra apdraustas daugiau nei vienas draudimo objektas, tai Draudimo sutartis nustoja galioti tik žuvusio draudimo objekto atžvilgiu.“

Taisyklių 7.6 papunktyje nustatyta, kad, dėl bet kokios priežasties pasibaigus draudimo apsaugai iki sueinant terminui, sumokėta Draudimo įmoka negražinama, išskyrus atvejus, kai apdraustasis atsisako draudimo apsaugos ne vėliau nei per 30 dienų nuo draudimo liudijimo išdavimo datos, jei pirkinys dėl gamintojo broko gražinamas, ar išnykus draudimo objektui ne dėl draudžiamąjį įvykių. Taisyklių 7.4 papunktyje nurodyta, kad draudėjo pareiga sumokėti draudimo įmokas išlieka ir pasibaigus draudimo sutarčiai. Šios Taisyklių nuostatos suponuoja išvadą, kad Draudimo sutarties pasibaigimas savaime nelemia nepanaudotos draudimo įmokos gražinimo.

Atsižvelgiant į išdėstytas Taisyklių nuostatas bei teisinį reglamentavimą, pažymėtina, kad pareiškėjo mobilusis telefonas buvo apdraustas atsižvelgiant į draudimo objektą, draudimo sumą ir riziką (kuri nagrinėjamo ginčo atveju pasireiškė maksimaliai) draudimo suma, lygia jo įsigijimo vertei, o įvykus draudžiamajam įvykiui ir draudikui atlyginus visą nuostolio sumą – mobilųjį telefoną pakeitus nauju, Draudimo sutartis laikoma pasibaigusia ją įvykdžius, t. y. atlyginus nuostolius, dėl kurių šalys sutarė ir kurių patyrimo riziką pareiškėjas perkėlė draudikui. Dėl šios priežasties galima daryti išvadą, kad draudiko priimtas sprendimas atitinka tiek teisės aktų, tiek šalių sudarytos draudimo sutarties nuostatas, o pareiškėjo reikalavimas gražinti draudimo įmokos dalį, proporcingą nepanaudoto draudimo apsaugos laikotarpio trukmei, atmestinas kaip nepagrįstas. Be to, atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad draudikas, siekdamas taikiai išspręsti ginčą, vis dėlto pareiškėjui gražino pusę draudimo įmokos.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo

27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Arūnas Raišutis